

תלמודו בידו

דף כז עמוד א

א] שני אחים הנשואים לשתי אחיות מתו, ולשתיהן צרה, לסובר אין זיקה למי יחלוץ היבם ומדוע ?

ב] לסובר יש זיקה, מה הדין במקרה הנ"ל ?

ג] מת אחיו ולו שתי נשים, ונתן היבם גט לאחת מהן, מה הדין אם חלץ לאחת מהן ומדוע ?

ד] מת אחיו ולו שתי נשים ועשה מאמר באחת מהן, מה הדין ומדוע ?

ה] לבית שמאי שצרת ערוה מותרת ליבום, האם תקנו שתהא חולצת דוקא ?

א] חלץ לאחות (ופטר צרתה): בבית השני חולץ לאחות וגם לצרה. שחליצת שתיהן גרועה שכן אסורות לו, שזו אחות חלוצתו וזו צרת אחות חלוצתו. **חלץ לצרה (ופטר האחות):** בבית השני חולץ למי שירצה, שמותר בקרובת צרת חלוצתו.

ב] גמרא: חולץ לשתי האחיות ולשתי הצרות, שחליצתן גרועה שכן אסורות לו. האחיות משום שהן אחות זקוקה, והצרות משום שהן צרת אחות זקוקה. **רב אשי:** חלץ לאחיות לא נפטרו הצרות. חלץ לצרות, נפטרו עמן האחיות. ואף שהצרות אסורות משום צרת אחות זקוקתו, חליצתן מעולה משל האחיות. שאין בכח הזיקה לעשות את הצרה כערוה, ולא גזרו אלא באחות זקוקה.

ג] חלץ לבעלת הגט: לא נפטרה הצרה. שבנתינת הגט נחלשה זיקתה, ואין זו חליצה מעולה.

חלץ לצרה: נפטרה גם בעלת הגט. שהואיל וזיקתה חזקה יותר, חליצתה משובחת.

ד] חלץ לבעלת המאמר: לא נפטרה הצרה. שחליצה זו גרועה שאינה מתירה את החולצת לגמרי, כיון שעדיין צריכה גט להתיר את המאמר.

חלץ לצרה: נפטרה בעלת המאמר ואל צריכה גט למאמרו, שחליצתה מתירתה לגמרי.

ה] ר' יוחנן בן נורי הציע לתקן כן אך לא הספיק. אבל חכמים שלאחריו תקנו כן.